

ВИСОКОМ САВЕТУ СУДСТВА

Председнику Високог савета судства, господину Милојевићу

у Београду, 24. јула 2017.г.

ОТВОРЕНО ПИСМО

Поштовани господине Милојевићу,

Аутономни женски центар¹ се обраћа Високом савету судства захтевом да се, у складу са надлежностима које има, **испита одговорност судија** који су поступали у поступцима кривичноправне и породичноправне заштите у случајевима убиства две жене и детета у просторијама Градског центра за социјални рад Београд – Одељења Нови Београд и Одељења Раковица.

Сматрамо да јавност има право да буде обавештена о утврђеним чињеницама и резултатима надзора над стручним радом службеника центара за социјални рад и полиције, али и да добије **одговарајућу и потпуну информацију о одговорности поступајућих судија**.

Јавност има право да зна да ли су судије које су поступале у кривичним поступцима за насиље у породици предузеле све што је у њиховој надлежности како би обезбедиле заштиту физичког и психичког интегритета жртава. Такође тражимо одговор да ли је судија која/и је у првом случају убиства на Новом Београду осуђеном одобрила/о условни отпуст, то учинила/о у након што је проверила/о да ли је у односу на осуђеног било нових пријава насиља док је излазио на викенде или је захтев одобрен без учињених провера.

Јавност има право да зна и да ли су породичне судије поступале у складу са свим законским овлашћењима које имају у складу са породичним законом, а посебно да ли су поштовале начело нарочите хитности поступка, истражно начело и начело одступања од начела диспозиције. Имајући у виду карактеристике ових случајева, важно је утврдити да ли су судије утврђивале и самостално истраживале чињенице, да ли су судије биле те које су одредиле моделе виђања који су довели до убиства жена и детета, да ли су у

¹ Аутономни женски центар (АЖЦ) из Београда је специјализована невладина организација која се од 1993. године бави питањима насиља према женама у партнерском односу и у породици.

спору за вршење родитељских права одлучивале о потпуном или делимичном лишењу родитељског права или одредиле једну или више мера заштите од насиља у породици за родитеља и децу која су била изложена насиљу, и ако нису, из којих разлога нису.

Имајући у виду тешке последице, губитак живота две жене и детета, тражимо да се утврди да ли је у конкретним случајевима било елемената несавесног вршења судијске функције, те да у складу са утврђеним чињеницама предузмете одговарајуће мере према судијама и да одлучите о постојању услова за накнаду штете деци убијених жена.

Користимо прилику да затражимо да установите да ли су **све судије** које суде кривичне и породичне поступкеу вези са насиљем у породици стекле одговарајућа теоријска и практична знања и вештине потребне за стручно и ефикасно обављање посла, као и да ли су судије које су из других области права премештене да суде у поступцима насиља у породици имале прилику за одговарајуће стручно усавршавање. Такође, молимо да утврдите да ли судије практикују поступак посредовања у случају постојања насиља у породици и посебно, када постоји захтев за изрицање мера заштите, односно да ли поступају у складу са стандардима Конвенције Савета Европе о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици² чл. 48 – Забрана процеса обавезног алтернативног разрешења спорова односно одређивања казне и чл. 31 – Старатељство, право на посету и безбедност.

Желимо да истакнемо да је губитак људских живота, живота жена и деце, ненадокнадив. Ако се за то не преузме одговорност, жене ће и даље убијати уз сазнање надлежних из државе.

за Аутономни женски центар

Слободанка Мацановић

² „Службени гласник – Међународни уговори“, бр. 12/2013.